

עמ"ת 32276/03/14 - אברהם חי חסון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

עמ"ת 32276-03-14 אברהם חי חסון נ' מדינת
ישראל

אברהם חי חסון
ע"י ב"כ עו"ד מ' עירוני

העורר

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית-המשפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ), בתיק מ"ת 15051-03-14 מיום 12.3.14, לפיה הורה על המשך שהייתו של העורר בתנאי "מעצר בית", זאת עד לקבלת תסקיר מעצר בעניינו. בית-משפט קמא הורה, כי תסקיר מעצר יוגש עד ליום 1.4.14, וכי המשך הדיון בעניין תנאי השחרור בערובה יתקיים ביום 6.4.14.

2. ביום 9.3.14, הוגש נגד העורר לבית-משפט השלום כתב-אישום המייחס לו שתי עבירות של איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על-פי הנטען בכתב-האישום, ביום 4.3.14, במרפאת שיניים בירושלים, איים העורר על עובדת המרפאה (להלן - המתלוננת). הוא דרש לקבל טיפול, וכאשר אמרה לו המתלוננת כי הרופא נאלץ לעזוב את המקום וקבעה לו מועד חדש לטיפול, החל לצעוק ולדפוק בחוזקה על דלפק הקבלה. הוא השמיע גידופים קשים כלפי המתלוננת, ואיים עליה במילים: "אני אשחט אותך ברגע שתצאי מהמרפאה...". עוד נטען בכתב-האישום, כי לאחר שהעורר הובא לתחנת המשטרה בעקבות המתואר לעיל, איים על השוטרים: "אתם עוד תדעו מי זה אברהם חסון... כל שוטר וסוהר צריך להרוג", זאת אגב השמעת גידופים קשים כלפיהם.

3. לחובתו של העורר עבר פלילי מכביד, הכולל 25 עבירות שעליהן נתן את הדין עד היום בעשרה משפטים בין השנים 1998 ל-2004; וביניהן עבירות שוד מזוין, חטיפה, סחר בבני אדם לעיסוק בזנות, שיבוש הליכי משפט, תקיפה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת עובד ציבור, התחזות לאדם אחר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים (חמש עבירות). הוא נידון עד היום למאסרים בפועל, ובין-השאר הוטל עליו בשנת 2003 מאסר לתקופה של עשר שנים. הוא

שוחרר כאסיר ברישיון בשנת 2008, כאשר תוקף הרישיון עד לשנת 2012.

4. יצוין, כי העבירות המיוחסות לעורר בוצעו, על-פי הנטען, בעת שמתנהל נגד הליך פלילי בת"פ 41859-12-11 בבית-משפט השלום בירושלים. בתיק האמור הואשם העורר, בארבעה אישומים, בעבירות תקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור, הפרת הוראה חוקית ואיומים, אשר בוצעו במהלך שנת 2011, בתקופה שבה היה אסיר ברישיון. באישום הראשון באותו הליך הואשם העורר בעבירות איומים והפרעה לעובד ציבור, בכך שבעת שהגיע במשאית למחסום המנהרות, השמיע גידופים כלפי עובדת הציבור בעמדת הבידוק; ובין-השאר, איים עליה במילים: "אני אדאג שיהיה לך רע... אני אדאג לטפל בך... את תשלמי על הכל... גם לאבא שלך אני אגיע... מתי את מסיימת היום - אל תדאגי אני אחכה לך". באישום השני באותו הליך, יוחסו לעורר עבירות איומים ונהיגה בפזיזות, בכך שלאחר שעקף עם רכבו מכונית של יחידת הפיקוח של משרד החקלאות, זאת תוך חציית פס לבן, יצא מרכבו כשהוא מחזיק דבר-מה בידו, השמיע גידופים קשים כלפי נוסעי הרכב ואף אמר לאחד מהם: "אשחט אותך". בהמשך, התקשר למתלונן ואמר לו: "ברחת כמו שפן, ארדוף אותך בכל מקום...". באישום השלישי באותו הליך יוחסה למשיב עבירת איומים, בכך שבאזור מחסום בית"ר איים על עובדת המחסום במילים: "מה את עושה, בת זונה, תיזהרי", כשהוא מכוון מברג לעבר פניה. באישום הרביעי באותו הליך הואשם העורר בעבירות תקיפת עובד ציבור, איומים, הפרעה לעובד ציבור והפרת הוראה חוקית. על-פי הנטען באישום זה, כאשר נדרש העורר להתלוות לעובדי יחידת הפיקוח של משרד החקלאות, לצורך בדיקת רכבו (שבו נמצאו תבניות ביצים ללא תעודת משלוח), קילל את עובד יחידת הפיקוח, וכן איים עליו במילים: "אני אדקור אותך... אני אגמור איתך את הסיפור... אני אראה לך". בהמשך, תפס את העובד, קרע את חולצתו והרים אבן במטרה לפגוע בו.

5. עובר להגשת כתב-האישום בתיק שלפנינו, נעצר העורר לצורכי חקירה, ושוחרר בערבות בבית-משפט השלום בירושלים בתנאי "מעצר בית" מוחלט בביתו במושב נס הרים, בכפוף להפקדה כספית והמצאת ערבות עצמית וערבות צד שלישי (מ"י 8807-03-14). ערר שהגישה המדינה לבית-משפט זה, בתיק עמ"י 13808-03-14, נדחה ביום 7.3.14 על-פי החלטת בית-המשפט (כב' השופט הבכיר, צבי סגל), אגב הוספת שני ערבים, בנוסף לאשת העורר. בית-המשפט, ששמע את דברי אשת העורר על נטיותיו של הנאשם להתפרצויות, הביע תקוותו כי בני המשפחה יתגייסו לאלתר לסייע לעורר בקבלת טיפול רפואי בעניין זה.

6. ביום 9.3.14 הוגש נגד העורר כתב-האישום. במקביל, הוגשה בקשה להארכת תנאי השחרור בערובה שנקבעו בתיק עמ"י 13808-03-14, זאת עד לתום ההליכים המשפטיים. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 12.3.14 לא חלק ב"כ העורר על קיומן של ראיות לכאורה. ב"כ העורר ביקש מבית-המשפט לאפשר למרשו להמשיך בעבודתו כנהג הובלות,

אגב הגבלת כניסתו לירושלים, מקום ביצוע העבירה. הוא ציין, כי מאז שחרורו מהמאסר הממושך, עובד העורר באופן קבוע כנהג הובלות בחברת איקאה, וסבר כי הפתרון הראוי בעניינו הוא טיפולי, אגב הפנייתו לטיפול פסיכולוגי. בהחלטתו מיום 12.3.14 קבע בית-משפט קמא, כי בטרם תינתן החלטה בבקשה, מן הראוי לערוך בחינה מעמיקה, באמצעות תסקיר מעצר, בדבר הרקע לביצוע העבירה ובעניין מסוגלותו של העורר לעמוד בתנאי שחרור בערובה; ובפרט כאשר יש לקבל נתונים מלאים ביחס להליך הטיפולי שהעורר השתלב בו, על-פי הנטען. על-כן קבע בית-משפט קמא, כי תנאי השחרור בערובה יותרו על כנם עד להחלטה אחרת, ודחה את המשך הדיון ליום 6.4.14 לצורך קבלת תסקיר מעצר.

7. הערר מופנה נגד ההחלטה שלא להקל בתנאי השחרור בערובה עד לקבלת התסקיר. בהודעת הערר נטען, כי החלטתו של בית-משפט קמא תביא לפיטוריו של העורר מעבודתו כנהג הובלות, עבודה שבה השתלב מאז שנת 2011; וכי כפועל יוצא ייגרם נזק בלתי הפיך בהליך שיקומו, שהחל עם שחרורו מהכלא בשנת 2008. עוד נטען בהודעת הערר, כי הפסקת עבודתו של העורר תביא לפגיעה כלכלית קשה, בפרט כאשר מדובר במפרנס יחיד שבת זוגו נמצאת בהריון. במהלך הדיון בערר ציין ב"כ העורר, כי מרשו פנה לאחרונה לקבלת טיפול רפואי בבעיותיו. ערב הדיון בערר נבדק העורר על-ידי נוירולוג, שנתן לו מרשם לכדורי הרגעה, ואשר הפנה אותו לבדיקה פסיכיאטרית שנקבעה ליום 14.5.14.

8. לאחר בחינת טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. המעשים המיוחסים לעורר בכתב-האישום - הן התנהלותו במרפאת השיניים והן התנהגותו בתחנת המשטרה - מצביעים על המסוכנות הנשקפת ממנו לביטחון הציבור. המסוכנות אף נלמדת מהרשעותיו הקודמות של העורר, בין-השאר בעבירות אלימות חמורות ובעבירות איומים; וכן מביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב-האישום, בתקופה שבה מתנהל נגדו הליך פלילי בגין ריבוי עבירות, בין-היתר - עבירות איומים, תקיפת עובד ציבור והפרת הוראה חוקית. בנסיבות האמורות, צדק בית-משפט קמא בהחלטתו, לפיה חלופת המעצר בתנאי "מעצר בית" מלא תיוותר על כנה, זאת עד לקבלת תסקיר מעצר, שיביא לפני בית-המשפט את מכלול הנתונים הרלבנטיים להכרעה בבקשה. בחינת הצעת העורר, לפיה יתאפשר לו לשוב לעבודתו, תוך הגבלת כניסתו לירושלים, מקום ביצוע העבירות הנדונות בכתב-האישום, הנה מוקדמת בשלב זה, בטרם הגשת תסקיר מעצר; שכן ההתנהגות המאיימת שבה נקט, אינה קשורה למתלונן ספציפי או לזירה ייחודית, והחשש הוא מהישנות המעשים כלפי מי שיגרמו לעורר לאבד את שליטתו העצמית.

9. אשר על כל האמור לעיל, הערר נדחה.

על המזכירות להמציא עותקים מההחלטה, באמצעות פקסימיליה, לב"כ העורר ולפרקליטות (ולוודא טלפונית קבלתם).

ניתנה היום, כ"ב באדר ב' התשע"ד, 24/03/2014, בהיעדר הצדדים (עפ"י הסכמתם).

יורם נועם, שופט